

takže stěžovatelé jsou spoluvlastníky nemovitosti zapsané v řečené vložce již od 21. února 1933. Dne 24. února 1933 zaznamenáno bylo zástavní právo exekuční pro vymáhající stranu proti bývalé vlastníci Růženě M-ové a převodem vlastnictví zmíněné nemovitosti v pořadí poznámky ze dne 21. února 1933 na stěžovatele nastala změna v osobě vlastníků nemovitosti této již přede dnem 24. února 1933, kdy teprve byla provedena zajišťovací exekuce pro vymáhající stranu. Dražba byla tedy provedena v době, kdy usnesení prvního soudu musilo odporovati stavu pozemkové knihy a zejména také ustanovení § 9 ex. ř., takže vlastně exekuce povolena byla proti jiné osobě, nežli původní dlužníci Růženě M-ové.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Vymáhající věřitel prokázal výpisem z pozemkové knihy, že právními nástupci Růženy M. ve vlastnictví nemovitostí se stali Karel a Helena V. podle tržové smlouvy z 20. dubna 1932 a to v pořadí poznámky pro zcizení ze dne 21. února 1933. Tento výpis z knihy pozemkové postačil k opodstatnění exekučního návrhu, a nebylo potřebí dalšího zvláštního průkazu ve smyslu § 9 ex. ř. o přechodu závazku s původní povinné Růženy M. na její právní nástupce manžele V., kdyžť navržený způsob exekuce směřuje k uspokojení realizací vložení práva zástavního na této nemovitosti (rozh. 6167 sb. n. s.). Jde jen o to, zda soud povolující exekuci směl přihlížeti k vložení právu zástavnímu pro vymáhajícího věřitele, jehož záznam dle uvedeného výtahu se stal dne 24. února 1933, a zda má účinnost vůči manželům V., kteří nabyli práva vlastnického k této nemovitosti sice 22. dubna 1933, avšak v pořadí poznámky po zcizení ze dne 21. února 1933, tedy dříve než vymáhající věřitel si vydobyl záznamu práva zástavního. Povolující soud musil k tomuto vložení právu zástavnímu přihlížeti a právem návrhu vymáhajícího věřitele vyhověl, poněvadž manželé V., jak vidno z výpisu knihy pozemkové, nepoužili práva v § 57 knih. zák. a nežádali zároveň s vkladem práva vlastnického na nemovitosti též za výmaz onoho zápisu vymáhajícího věřitele, který byl vymožen po podané žádosti za poznámku pořadí pro zcizení (rozhodnutí čís. 10681 sbb. n. s., Bartsch: Das oest. allg. Grundbuchgesetz V. vyd. str. 575, 577). Manželé V. musí proto nésti důsledky svého opomenutí, a poněvadž vklad práva zástavního pro vymáhající pohledávku na uvedené nemovitosti v době podaného exekučního návrhu trval, právem první soud návrhu vyhověl.

Čís. 14757.

Zákaz zcizení a zatížení, váznoucí na nemovitosti podle § 60 vlád. nař. o stavebním ruchu čís. 191/21 a § 2 vlád. nař. čís. 355/22, vztahuje se i na služebnost požívání.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1935, R I 1261/35.)

P r v ý s o u d zamítl žádost za vklad služebnosti požívání na nemovitost, na níž byl vložen zákaz zcizení a zatížení podle § 60 vlád. nař. čís. 191/21 sb. z. a n. a § 2 vlád. nař. čís. 355/22 sb. z. a n., **r e k u r s n í s o u d** žádaný vklad povolil.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že zákaz zcizení a zatížení vážnoucí na nemovitosti, o kterou jde, podle § 60 vlád. nař. o stav. ruchu čís. 191/21 sb. z. a n. a § 2 vlád. nař. čís. 355/22 sb. z. a n. nevztahuje se na služebnost požívání, poněvadž prý to není zatížením, nýbrž pouze přenesením stávajícího a obvykle vlastníku reality patřícího práva na její výnos na osobu třetí. Služebnost požívání, která se zapisuje na listu závad C vložky poz. knihy, je zatížením nemovitosti, neboť ji znehodnocuje, což se jeví zejména při jejím prodeji dobrovolném i exekučním (§§ 150, 227 ex. ř.). Okolnost, že služebnost požívání, o jejíž knihovní zápis jde, nebyla založena soukromým listinným projevem vlastníka nemovitosti, nýbrž odevzdací listinou, nemá významu, neboť odevzdací listina, třebas je listinou veřejnou, upravuje jen poměry mezi dědici, tedy poměry soukromoprávní, a mimo to uvedená odevzdací listina spočívá výslovně na dohodě dědické, tedy na jednání soukromoprávním. Rovněž není správný názor, že právo služebnosti požívání založené onou odevzdací listinou, nemůže býti dotčeno osobním závazkem vlastníků nemovitosti později převzatým. Zákaz zcizení a zatížení nemovitosti má chrániti záruku státní převzatou výměrem ministerstva sociální péče ze dne 31. července 1922 čís. 14008/22 podle § 27 odst. 1 čís. 1 zákona o stavebním ruchu čís. 45/22, vládního nařízení čís. 355/22 a čís. 191/21 sb. z. a n., tedy před vydáním zmíněné odevzdací listiny a jde o zákaz uložený zřejmě v zájmu veřejném, tedy o zákaz práva veřejného (rozh. čís. 8853 sb. n. s.).

Čís. 14758.

Úprava pachtovného (vlád. nař. čís. 164/33 Sb. z. a n.).

Při parcelním pachtu podle §§ 5 (2), 6 vlád. nař. čís. 164/33 Sb. z. a n. lze jednat v řízení nesporném podle § 12 uvedeného vládního nařízení jen o námitkách propachtovatelových.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1935, R I 1283/35.)

P r v ý s o u d zamítl návrh na vydání usnesení o slevě pachtovného ve smyslu vlád. nař. čís. 164/33 sb. z. a n. s odůvodněním, že pachtýři se k roku o jednání o návrhu tom nedostavili, ač v obeslání na následky nedostavení se byli upozorněni, po případě že před zahájením roku toho se vzdálili po vyjednávání se zástupcem propachtovatelů, když bylo oznámeno, že nároku nemají, ježto se již ve smlouvě pachtovní nároku vzdali, a když svým odchodem dali najevo, že nároku na slevu neuplatňují. **R e k u r s n í s o u d** uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí. **D ů v o d y:** Prvý soudce nebyl oprávněn v předvolání k roku stanoviti sankci s nedostavením se předvolaných pachtýřů spojenou, neboť i v případě nedostavení se pachtýřů měl v řízení